

ஜுன் 1

என் கற்பனைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அவைகளைக் கைக் கொள்ளுகிறவனே என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறான், என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறவன் என் பிதாவுக்கு அன்பாயிருப்பான்; நானும் அவனில் அன்பாயிருந்து, அவனுக்கு என்னை வெளிப்படுத்துவேன். (யோவா. 14:21)

கிறிஸ்துவிடம் நாம் நெருங்கினவர்களாயிருந்து, அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு ஜீவிப்பது தான் அதிகமதிகமாக அவருடைய ஆவியிலே நம்மை வளரச் செய்யும். இதன் மூலம் உலகம் நம்மைக் குறித்து அறிந்து கொள்ள ஏதுவாயிருக்கும். நாழும் தேவனுடையவர்களாயிருந்து, ஜெபத்திலே அவருடன் நெருங்கி எல்லா உலக இச்சைகளையும் விட்டு நம்மை விலக்கவும், விசுவாசத்திலே அதிகமதிகமாக அவரைக் காணவும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகச் சகலத்தையும் அறியும் அறிவையும் கேட்க வேண்டும். இதன் மூலமாக நாம் தேவனிடத்திலும், அவர் குமாரனான இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலும் அன்புள்ளவர்களாயிருக்க முடியும். (யோவா. 8:50-51; 1 யோவா. 5:2-4; 2 யோவா. 6) R 1789:5

ஜுன் 2

இயேசு கிறிஸ்துவை, சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையேயன்றி, வேறொன்றையும் உங்களுக்குள்ளே அறியாதிருக்கத் தீர்மனிடத்திருந்தேன். (1 கொரி. 2:2)

பிரதிஷ்டை பண்ணின ஒவ்வொருவரும் சவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக இருக்கும் போதுதங்களுடைய அதிகமான நேரங்களையும், எண்ணங்களையும் அந்த சவிசேஷ ஊழியத்திற்கே அதிகமாகச் செலவிட நினைத்து மற்ற உலக காரியங்களை மற்றவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். நாம் அறிவிலே பூரணப்பட்டிருக்கும் போது, வரும் காலத்திற்குரிய வாழ்க்கையை நாம் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுவோம். இந்த சவிசேஷ ஊழியத்தை, அசட்டையாக எண்ணக்கூடியவர்கள், அதிகமாக தேவனுடைய பாதைகளி-ருந்து விலகி உலக மார்க்கத்தில் செல்ல, பல வகையிலும் இழுப்புண்டு, இவர்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பையும் தங்களுக்கான மேலான பரிசையும் இழக்க நேரிடும். (கலா. 6:14) R 1811:5

ஜூன் 3

வானங்கள் தேவனுடைய மகிழமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது. பகலுக்குப் பகல் வார்த்தைகளைப் பொழுகிறது, இரவுக்கு இரவு அறிவைத் தெரிவிக்கிறது. அவைகளுக்குப் பேச்சுமில்லை, வார்த்தையுமில்லை, அவைகளின் சத்தம் கேட்கப்படுவதுமில்லை. (சங். 19:1-4)

பக-லும், இரவிலும் வானத்தில் மிக நேர்த்தியாக காட்சி அளிக்கும் வான நட்சத்திரங்கள் இருதயங்களில் சிறுஷ்டிகரைப் புகழ்ந்து கொண்டாடும்படியாகத் தூண்டி நம் வாயினால் பரிசுத்தத்துடன் அவரை அறிக்கை பண்ணும்படி செய்கிறது. மிகுந்த கீழ்ப்படிதலுடன், தேவ கட்டளைக்கு அடங்கி, அமைதலுடன் வானத்தி-ருந்து தங்கள் ஒளியை பிரதிபலித்து வருவது நமக்கு ஒரு முழுமையான பாடத்தை கற்பிப்பதாக இருக்கிறது. இவை ஆர்வத்துடன் அமைதலாக சகலத்தையும் உண்டாக்கினவரின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து இயங்குவதன் மூலம் அவர் மகிழமையை வெளிப்படுத்தி வருகிறது. அது போல தேவனால், மகிழமையானசத்திய ஒளியைப் பெற்ற யாவரும் அநேகருக்கு பிரயோஜனமாகத் தங்கள் ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்ய வேண்டும். (எபே. 5:8; மத். 5:14-16) R 1815:1

ஜூன் 4

அழிந்து போகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப் பார்க்கிலும் அதிக விலையேறப் பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படும் போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும், கனமும், மகிழமையுமன்டாகக் காணப்படும். (1 பேது. 1:7)

உங்கள் விசுவாசம் இப்பொழுது பரீட்சிக்கப்படுகிறது. முந்தின நாட்களிலே கிருபையின் குரியன் உன் மேல் பிரகாசித்த போது, சத்திய அறிவின் அஸ்திபாரத்தை வைத்து கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் மேல் கட்டடத்தைக் கட்டினாய். இப்பொழுதோ, உன் விசுவாசம் பரீட்சித்துப் பார்க்க சூளையின் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. உன் முழு பெலத்துடன் பொறுமையைக் கையாண்டு சகலத்தையும் சகித்து, நம்பிக்கையுடன் உனக்கு அருளப்பட்ட வாக்குத்தத்ததை நினைவில் கொண்டு, உறுதியாயிரு. கிறிஸ்துவின் பேரில் சார்ந்து பொறுமையுடனும், அமைதலுடனும் விசுவாசத்தில் பலப்பட்டிரு. உண்மையாக வெற்றி பெறுவாய். (1 கொரி. 3:11-14; யாக. 1:2-4) R 1823:4

ஜூன் 5

தேவனே, உம்மை நம்பியிருக்கிறேன். (சங். 31:1)

விசுவாசத்தின் நங்கூரத்தை ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் ஜீவியத்தில் தற்கா-கமாக விட்டு விடுவானாகில், தன் பகைவன் முன் அவன் நிற்பது அவனுக்கு அனுகூலமாக இராமல், நஷ்டத்தை வருவிக்கக் கூடியதாயிருக்கும். அவன் அதைச் சற்று விடும் போது, இருள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு, தன் தகப்பனின் வெளிச்சமான முகத்தைக் காணாதபடி மறைத்துப் போடும். ஏனென்றால் விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்கு பிரயாமாயிருப்பது கூடாத காரியம். மீண்டும் அந்த நங்கூரத்தை அவன் அடையப் பிரயாசப்படும் போது காரிருள் அவனைபலமாக அடித்துச் சென்று தான் பூரணமற்றவனான படியால் பயமும், திகிலும் அவனை மேற்கொள்ளச் செய்யும். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தை தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனிடத்தில் பெற்ற சமாதானத்தை நம் இருதயத்தில் காத்து நடப்போமேயானால், நாம் அந்த விசுவாசத்தின் நங்கூரத்தை விட்டு விடாமல் இருந்து, சாத்தானின் பல காற்றுகளுக்குத் தப்பி திசை கெட்டுப் போகாம-ரூப்போம். (சங். 61:1-3; எபி. 6:18-19) R 1835:4

ஜூன் 6

உங்கள் இருதயங்கள் பெருந்தின்டியினாலும், வெறியினாலும், வலுகீக கவலைகளினாலும் பாரமடையாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள். (ஹக். 21:34)

நாம் தெவிந்தபுத்தியுள்ளவர்களாகவும், விழிப்புள்ளவர்களாவும், விசுவாசத்திலே நிலைத்திருக்கவும் அவசியமென்ன? நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வேலை என்ன? இது வாழ்க்கை முழுவதுமான ஒரு வேலை. அதாவது நாம் மாமிச இச்சைகளை எதிர்த்து தொடர்ந்து செய்ய வேண்டிய ஒரு போராட்டமாகும். வெளியே நமக்கு அநேக எதிர்ப்புகள் காணப்பட்டாலும், நமக்குள்ளாக மாமிசப் போர் மிக முக்கியமானது. இந்த உலக காரியங்களில் நாம் அதிக விருப்பமுள்ளவர்களாக மயங்கி இருப்போமேயானால், நாம் தன்னலமுள்ளவர்களாக இருந்து, அன்பை விட்டு விலகி பகைமை, மேட்டிமை, குரோதம் இவைகளுக்கு ஆளாகி, வீண் புகழ்ச்சிகளை நாடி, தேவ கோபாக்கினைக்கு உட்படச் செய்து விடும். ஆ, எவ்வளவு பெரிய ஆபத்துக்கு நம்மை நாம் வெளிப்படுத்தி விடுகிறோம். (1 யோவா. 2:15-17) R 1859:6

ஜூன் 7

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மைத் தமது நித்திய மகிமைக்கு அழைத்தவராயிருக்கிற சகல கிருபையும் பொருந்திய தேவன் தாமே, கொஞ்ச காலம் பாடநுபவிக்கிற உங்களைச் சீர்ப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி, பலப்படுத்தி நிலை நிறுத்துவராக. (1 பேது. 5:10)

கிறிஸ்துவின் நல்ல போர் வீரனாக இருந்து, பலமான கிரியை மூலமாக மட்டுமே இந்த விரும்பத்தக்க காரியங்களைப் பெற முடியும். இவர்கள் தங்களை முற்றிலும் அடக்கி ஆள வேண்டும். தீமையை எதிர்க்கும் திறமை வேண்டும். விசுவாசத்திலே நிலைத்திருத்தல் வேண்டும். பொறுமையைக் காத்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். மேலும், கிறிஸ்துவின் பேரில் சார்ந்து அவர் வாக்குத்தத்தங்களில் நம்பிக்கை வைத்தல் வேண்டும். அப்போஸ்தலனும் கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் நாளுக்கு நாள்வளரும் போது இந்த காரியங்களில் அனுபவம் அடைந்தார். நம்முடைய ஜீவியத்திலும் இவைகளை நாம் பயன்படுத்த பிரயாசப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷத்தையும் நாம் கடந்து போகும் பொழுது, மகிமையின் பூரண நிலைமைக்கு நாம் நெருங்கி வர வேண்டும். (1 கொரி. 1:7,9) R 1860:4

ஜூன் 8

தப்பிப் போன மார்க்கத்தினின்று பாவியைத் திருப்புகின்றவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்து, திரளான பாவங்களை மூடுவானென்று அறியக்கடவன். (யாக. 5:20)

ஒருவன் தவறான மார்க்கத்தில் நடப்பதை நாம் காணும் போது, நாம் அவர்களை இரட்சிப்பதற்காக அவர்கள் பாதையில் நடவாமல் நம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் சரியான பாதையில் நின்றுக் கொண்டு, அவர்களை மனந்திரும்பும்படி அழைக்க வேண்டும். ஒரு சிலர் பலவிதமான குழப்பமுள்ள போதகங்களால் அவர்களை அலைக்கழிக்கும் போது, அதுதவறு என்று உணர்ந்தவர்களாகிய நாம் அப்போதகங்களைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யத் துவக்காமல் அவைகள் உண்மைச் சத்தியத்திற்கு மாறானவைகள் என்று உணர்த்திக் காண்பிப்பது மட்டுமே அவசியமானது. நம் இரட்சகரின் அடிச்சவுக்களைப் பின்பற்றி ஜீவிப்பதே அல்லாமல் வேறு எந்த வழியும் போதிக்கப்பட வில்லை. அடிப்படை விசுவாசத்தை விட்டு விலகாதிருக்கப் போதித்து, புத்தி சொல்ல வேண்டும். (1 பேது. 4:7-10) R 1860:3

ஜூன் 9

உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவும் உண்டு. ஆனாலும், திடன் கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன். (யோவா. 16:33)

தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்க விரும்பும் விசுவாசிகளுக்கு இந்த பூமியில் எவ்வித ஆஸ்தியும் பரிசாக அளிக்கப்பட மாட்டாது. அதற்கு மாறாக வறுமையும், உபத்திரவுமும், மரண கால பரியந்தம் உண்டென்பது நிச்சயமானது. இயேசு கிறிஸ்துவோ “துக்கம் நிறைந்தவரும் பாடு அனுபவித்தவருமாயிருந்தார்.” சகலத்தையும் நம் நிமித்தமாக தம் மேல் ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் ஜெகவரியம் நிறைந்தவராக இருந்தும் நம் நிமித்தமாக தரித்திரரானார். அவர் “நாரிகளுக்குக் குழியும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குத் தங்க கூடுகளும் உண்டு. மனுஷ குமாரனுக்கோ, தலை சாய்க்க இடமில்லை” என்றார். ஊழியக்காரன் எஜமானினும் பெரியவனல்ல. அவர் துன்புறுத்தப்பட்டது போல நாழும் துன்புறுத்தப்படுவோம். அவரைப் போல நாழும் நிந்தைகளை அனுபவித்து சகிக்க வேண்டும். அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்குத் தற்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய வெகுமதி யாதெனில், அவர் அன்பும் அங்கீகரிப்புமே. (யோவா. 15: 18-21; 14:27; 16:20-22) R 4072:4

ஜூன் 10

ஆண்டவரே, ஜெபம் பண்ண போதித்தருநும். (ஹக. 11:1)

சுருக்கமாக, நம் ஜெபம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமானால், அவர் பேரில் அசையாத விசுவாசம் வைப்பது அவசியமானது. மேலும் நம் ஜெபம் கருத்துள்ளதும், அன்பும், மரியாதையும் தெய்வீகத் திட்டத்திற்கு இசைந்ததும், தெய்வீக சித்தத்திற்கு உட்பட்டதுமாயிருக்க வேண்டும். மேலும் ஒரு சிறு குழந்தையை போல, நம் அந்தரங்கப் பாவங்களையும், குறைகளையும் அவர் முன் வைத்து அவரிடம் மன்னிப்பை நாடி தெய்வீக நடத்துதலையும், பாதுகாப்பையும் கேட்க வேண்டும். இவைகளை வெறும் வார்த்தையில் சொல்லாமல், நம் கிரியைகளில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஜெபம் என்பது நம் ஆத்துமத்தின் வாஞ்சையாக காணப்பட வேண்டும். (எபே. 6:18; பி-. 4:4-7) R 1865:1

ஜூன் 11

சகோதரரே, அதைப் பிடித்துக்கொண்டேனென்று நான் எண்ணுகிறதில்லை. (பி-. 3:13)

தன் பரிசுத்த ஒட்டத்தில் தான் ஆவிக்குரிய நிலையை அடைந்து விட்டதாக எண்ணுகிற எந்த மனிதனும் அந்த நிமிடத்தி-ருந்தே தான் பின் தங்கி வீழ்ச்சி அடையத்துவங்குவான் என்பதை அறிய வேண்டும். கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கும் ஒருவரும், கிறிஸ்துவை காட்டிலும் எந்தவொரு தியாகத்தையும் தற்போது செய்ய முடியாது. மேலும், எந்தவொரு திருப்தியான சுவகளும் தற்போது உண்டாகாது. கிறிஸ்துவை விட்டு விலகினவன் மட்டுமே, அப்படிப்பட்ட மன மேட்டிமையை அடைவான். கிறிஸ்துவின் சாய-ல் இணைக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து ஆவியிலே வளருகிறோம் என்று ஒரு கிறிஸ்தவன் உணர்வது மட்டுமே, அவனுக்குத் திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். (2 தீமோ. 4:7-8; 1 கொரி. 9:24-27) R 1885:3

ஜூன் 12

ஓன்று செய்கிறேன், இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன். (பி-. 3:13,14)

அப்போஸ்தலன் இங்கே தன் ஒரே நோக்கத்தைத் தெரிவிப்பதைக் காண்கிறோம். “ஓன்று செய்கிறேன்” என்பது பல காரியங்களைத் தான் செய்து பார்க்கிறவராக அல்ல. அவ்விதம் செய்திருந்தால், விழுந்துபோயிருப்பார். தாம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பிற்காக தன் ஜீவிய காலம் முழுவதுமாகப் பாடுபட்டு வாழ்க்கையில் மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் விட்டு விட்டவர். தான் எடுத்துக் கொண்ட இந்தப் பாதை, சில கஷ்ட நஷ்டங்களை தனக்கு வருவிக்கும் என்று அறிந்திருந்தார். அதோடு பல பாடுகள், நிந்தைகள், உபத்திரவங்கள் இவை யாவும் தனக்கு உண்டென்று அறிந்து, அந்த ஒரே காரியத்தைச் செய்ய ஒப்புக் கொடுத்தார். கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் ஒவ்வொருவரும் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பை உணர்ந்து, அந்த ஒரே பந்தயப் பொருளுக்காக ஒரே காரியத்தைச் செய்து மற்றக் காரியங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்தாமல் காத்து நடத்தல் அவசியமானது. (பி-. 3:7-11; 2 கொரி. 11:23-27) R 1885:3

ஜூன் 13

நான் விழிக்கும் போது உமது சாயலால் திருப்தியாவேன். (சங். 17:15)

நாம் தேவனையும், அவர் குமாரனையும் முற்காலத்து பரிசுத்தவான்களையும் குறித்து நம் இருதயங்களிலே சிந்திக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுடன் இசைந்து பரலோக வாசஸ்தலத்தை சுதந்தரித்தவர்களாக இருக்கப் போகும் ஆசீர்வாதங்களும் நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தேவ திட்டங்களும், வாக்குத்தத்தங்களும் நம்மை மகிழுச் செய்கிறது. இப்பொழுது நாம் நம் ஒட்டத்தில் ராஜ்யத்தின் சேவையைச் செய்து முடிக்கும் போது, மகிழையிலே கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவோம் என்ற எண்ணங்களை நம் இருதயத்தை மகிழும்படிச் செய்ய வேண்டும். இத்துடன் ஜெபத்திலே நாம் தேவனோடு நெருங்கி, சபை கூடுத-ன் மூலம், அவர் சசனங்களை ஆராய்ந்து அனுதினமும் அவரைத் தொழுது புகழ்வது நமக்கு இன்னும் ஆறுதலையும், சமாதானத்தையும் தரக்கூடியதாக இருக்கும். (யோப 19:23-27) R 1885:6

ஜூன் 14

பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார். (1 பேது. 5:5)

அன்பானவர்களே, சகலத்திற்கும் மேலாக நாம் மனத் தாழ்மையைக் காத்துக் கொள்வது அவசியமானது. நம்முடைய பார்வையில் நாம் ஓன்றுமில்லாதவன் என்ற எண்ணம் தோன்ற வேண்டும். அப்பொழுது தான் தேவன் நம்மைக் கிருபையாய் நடத்துவார். நம் விசுவாசம் பரீட்சிக்கப்படும் போது அவர் நம்மை விட்டு விடுகிறார். அவருடைய ராஜ்ய சேவையில் இன்று சற்று உயர்த்தப்பட்டு உற்சாகப்படுத்தப் பட்டால், மன மேட்டிமை அடையாமல் தாழ்மையுடனும், பணிவுடனும் நான் ஓன்றுமில்லாதவன் என்றும், தேவனே என்னை நடத்துகிறார் என்றும் உணர வேண்டும். அதோடு நாம் சீர் பொருந்தினவர்களாக நடக்க, பின்னர் நமக்கு ஏற்படும் நிந்தைகளைப் பொறுமையுடன் சகிக்கவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். முன்னே உயர்த்தப்பட்டு பின்னர் நிந்தை வரும் போது பொறுமையை இழந்து போவாயானால், நீ ஆவிக்குரியபடி இன்னும் பூரணப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள். (1 பேது. 5:6-10; எபே. 4:1-3) R 1920:5

ஜூன் 15

தாவீதுக்கு அருளின நிச்சயமான கிருபைகளை உங்களுக்கு நித்திய உடன்படிக்கையாக ஏற்படுத்துவேன். (ஏசா. 55:3)

மாணானது நீரோடைகளை வாஞ்சிக்கிறது போல, எந்தெந்த ஆத்துமாக்கள் தேவ நீதியின்பேரில் பசி தாகம் உள்ளவர்களாக காணப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் தேவனைக் கண்டைடந்தவர்களாகவும், தேவனுக்குத்தங்களை முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுத்தவர்களாவும், பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பெற்றுத் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் இருப்பார்கள். இவ்விதம் அபிஷேகம் பெற்ற பிள்ளைகள் உண்மையான விசுவாசம், ஊக்கம், தைரியம், நன்மைத் தீமைகளைப் பகுத்தறியும் தன்மை இவையாவையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடம் தேவன் தாவீதுக்கு அருளிய இரக்கத்தை போன்று, நித்திய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார். (அப். 13:33-39) R 1936:3

ஜூன் 16

எந்தச் சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாய்க் காணாமல், துக்கமாய்க் காணும்; ஆகிலும், பிற்காலத்தில் அதில் பழகினவர்களுக்கு அது நீதியாகிய சமாதானப் பலனைத் தரும். (எபி. 12:11)

இப்படி அநேக சிட்சைகளினால், நம்முடைய ஆத்துமா பக்குவப்படுத்தப்பட்டு, அன்புடன் நம்மை தாழ்த்தி நடக்கச் செய்யும். பின்னர் நான் சகலத்தையும் தாங்குவேன், சகலத்தையும் செய்வேன் என்று கிறிஸ்துவின் பெலத்திலே சொல்லக்கூடியவனாகவும் இருப்போம். இதன் மூலம் பழைய மனிதனின் அழுக்கான காரியங்கள் சிறிது சிறதாக நீக்கப்பட்டு, புடமிடப்பட்டு பொன்னைப் போல் பிரகாசமடையும். இப்படிப்பட்ட விலையேறப் பெற்ற ஆத்துமாக்களே நம் இரசட்கருக்கு விருப்பமானவர்கள். இவர், அவர்கள் பேரில் பிரியமுள்ளவராக இருந்து, எந்தக் கஷ்டத்திலும், சோதனையிலும் அவர்களை ஆற்றித் தேற்றுவார். எவ்வளவு இருளான துக்கங்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்தாலும், அவரிலே இளைப்பாறி, பக-ன் சூரியனின் வெளிச்சத்திலே சமாதானத்தைக் காண்பார்கள். (1 பேது. 1:5-9) R 1944:4

ஜூன் 17

அவர் வரும் நாளைச் சகிப்பவன் யார்? அவர் வெளிப்படுகையில் நிலை நிற்பவன் யார்?... அவர்களைப் பொன்னைப் போலவும், வெள்ளியைப் போலவும் புடமிடுவார். (மஸ.3:2-3)

புடமிடுகிறவர் நம்முடைய குண லட்சனங்கள் அவருடைய ரூபத்தை எந்த அளவு பிரதிப-க்கிறதென்று பார்த்து வருகிறார். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வோ மேயானால், தங்களுக்கு அருளப்படும் பரீட்சை (சோதனை) களிலே எந்த அளவுக்கு அவரைச் சார்ந்து நிற்கிறார்கள் என்றும், அப்படிப்பட்டச் சோதனையிலே இவர்கள் உலகத்தை நேசிக்கிறார்களா அல்லது இவை யாவற்றையும் தாங்கிச் சகித்து நீதியினிமித்தம் சத்தியத்திற்காகத் தங்களை இவற்றிற்கு ஒப்புக் கொடுத்து கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறார்களா என்று கவனித்தும் வருகிறார். எந்த துன்பங்கள் கஷ்டங்கள் வந்தாலும் வைராக்கியத்துடனும் பலத்துடனும் இந்த கொள்கைகளை காத்து மரண பரியந்தம் விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுகிறார்களா என்றும் கவனித்தும் வருகிறார். (1 கொரி. 10:12-13; 4:11-13) R 1944:5

ஜூன் 18

உம்முடைய சமூகத்திலே பரிபூரண ஆனந்தமும், உம்முடைய வலது பரிசுத்தில் நித்திய பேரின்பழும் உண்டு. (சங். 16:11)

தேவனுடைய சமூகத்தில் நாம் எங்கு இருந்தாலும் சந்தோஷம் நிறைந்தவர்களாகவே இருப்போம். இதனால் ஜெபத்திலே அவருடன் நெருங்கி அவருடைய மேன்மையான வார்த்தைகளை வாசித்து, தியானித்து அவருடன் எப்பொழுதும் தொடர்பு கொண்டிருக்க அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள், இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும் ஆமென் என்றும் இருக்கிறார். ஆகவே, நாம் தேவனிடத்தில் நெருங்கிச் சேரும் போது அவர் நம்மிடம் சேருவார். (யாக.14:8) நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருந்தால் நம்மை இன்னும் பரிசுத்தப்படுத்தி நம்மில் வாசமாயிருப்பார். அவருடைய பிள்ளைகள் யாவரும் அவரில் சந்தோஷமாக இருப்பது அவர் சித்தமாயிருக்கிறது. இந்த ஆசீர்வாதத்திற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஜீவிக்காவிட்டால் நாம் குறைவுள்ளவர்களாக இருப்போம். (யாக. 4:5-8; லேவி. 20:7-8) R 1949:5

ஜூன் 19

நீதிமானுக்காக வெளிச்சமும் (சத்தியம்) செம்மையான இருதயத்தாருக்காக மகிழ்ச்சியும் (சத்தியத்தின் சந்தோஷம்) விதைக்கப் பட்டிருக்கிறது. (சங். 97:11)

தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகள் சத்தியத்தில் பிரியமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். ஏனென்றால், சத்தியம் அவர்களுடையது. சத்தியத்தை இவர்கள் கண்டடைந்த போது அதன் மதிப்பை உணர்ந்து, அதை எப்போதும் தியானிக்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இது தேவனுடைய மகிழமையையும், அவருடைய அன்பையும், உதார குணத்தையும் ஞானத்தையும் வெளிப்படுத்துவதால், இந்த சத்திய வசனங்களை தேவனுக்கு ஒப்பாக இவர்கள் கருதுவார்கள். இதனால் வேதத்தையும், இவற்றைத் தந்தவரையும் சிநேகிக்கின்றனர். இவைகளை ஆஸ்தியாகத் தங்கள் இருதயங்களில் வைத்து, காத்து அதன்படி நடந்து தங்கள் வாழ்க்கையில் இவற்றைப் பயன்படுத்துவார்கள். இதனால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். (சங். 112:1-4; 119:97-105) R 1950:1

ஜூன் 20

உலகத்திலும், உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் அன்பு கூராதிருங்கள்; ஒருவன் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தால், அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பில்லை. (1 யோவா. 2:15)

உலகத்தோடு நாம் ஒருமித்து நடப்பது உலக வழி. நாம் இவைகளில் அன்பு கொள்ளாமல், இவைகளுக்கு எதிர்த்து நின்று அவைகளை வெறுக்க வேண்டும். நமக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட வழி, கடினமான தனிப்பட்ட இடுக்கமான வழி, ஆனால் இதன் மூலமாக மட்டுமே சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும் நாம் பெற முடியும். உலக வழியோ இச்சை நிறைந்து வெகுசீக்கிரம் அழிவை எதிர் நோக்கிச் செல்கிறதைக் காண்கிறோம். தேவனுடைய வழியை விரும்பிப் போகிறவர்கள் அவருடன் நெருங்கி ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள். இவர்கள் ஓர் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டு உலகம் தரக்கூடாத சந்தோஷ சமாதானத்தைப் பெற்று தேவனோடு இசைந்திருப்பார்கள். (1 யோவா. 2:16-17) R. 1956:4

ஜூன் 21

நான் சாந்தமும், மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன் என்னிடத்தில் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். (மத். 11:29)

உண்மையாகவே மனத்தாழ்மையும், அமைதலுமான ஆவியில் தான் இளைப்பாறுதல் உண்டு. மனத்தாழ்மையின் மூலமாகவே பொறுமையை நாம் வளர்க்கச் செய்து, தேவசித்ததிற்கு நம்மை முற்றிலும் கீழ்ப்படுத்தவும் முடியும். அவர் அன்பில், நாம் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கும் போது, அவர் ஞானத்திலே நாம் வழி நடத்தப்பட்டு சுகலத்தையும் மேற்கொள்ளுவோம். இப்பாதையில் தொடர்ந்து நாம் நடக்க நம்மை ஒப்புக் கொடுப்போமேயாகில், பல தீமைகளுக்கிடையே சமாதானத்துடன் அவர் தயவைப் பெற்று ஜீவிக்க முடியும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி தாழ்மையிலும், சாந்தத்திலும் தேவ சித்தத்திற்கு தங்களை ஒப்புக் கொடுத்து அவருடைய நுகத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால் அவரே நம்மைச் சுகலத்திலும் வழி நடத்துவார். (கொலோ. 3:12-17; 1 தீமோ. 6:11-12) R 1962:1

ஜூன் 22

உக்கிராணக்காரன் உண்மையுள்ளவென்று காணப்படுவது அவனுக்கு அவசியமாம். (1 கொரி. 4:2; மத். 25:15)

மத்தேயு 25:15-ல் இரட்சகர் சொன்ன தாலந்து, நம் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமானதுதான். இது தேவனுடைய ஜனம் நீதி உள்ளவர்கள் என்று தீர்க்கப்பட, சுகலருக்கும் அருளாப்படும் தெய்வீக கிருபையின் ஆசீர்வாதம் ஆகும். இந்த ஆஸ்தியின் அளவில் வித்தியாசங்கள் உண்டு. இது பொதுவாக பிதாவாகிய தேவனால் கொடுக்கப்படும் வசனமும் ஆவியுமே. நாம் நீதிமானாக்கப்படுவது, பிதாவினுடைய காரியமாக இருந்தாலும், இது கிறிஸ்துவின் மூலம் பெற்ற பரிசு. ஏனென்றால், தம்முடைய சொந்த (பரிசுத்தமான) இரத்தத்தை இதற்கு கிரயமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அங்கோரம் பெற்ற ஊழியர் யாவருக்கும் ஒரே தாலந்து அருளாப்பட்டு, ப-யின் ஜீவியத்தில் இவர்கள் தங்கள் ஆர்வத்தைக் காட்ட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நம் திறமைக்குத் தக்கதாக படிப்பிலோ, ஆஸ்தியிலோ, தேக பலத்திலோ, வசீகர சக்தியிலோ, நேரத்திலோ எந்த அளவு இவைகளை தேவ ஊழியத்தில் உபயோகிக்கிறோம் என்பதைக் காணவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (1 கொரி. 12:4-11) R 1972:6; 3948:6; 3869:3

ஜூன் 23

நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவனோ, வசனத்தைக் கேட்கிறவனும், உணருகிறவனுமாயிருந்து நூறாகவும், அறுபதாகவும், மூப்பதாகவும் பலன் தருவான். (மத். 13:23)

முப்பது, அறுபது, நூறாக பல வித்தியாசங்களுடன் பலனளிப்பதும் அல்லது பத்து ஜந்து தாலந்துகளும் ஒருவருடைய ஜீவியத்தில் அவர்கள் மேற்கொள்ளக் கூடிய பல இடையூறுகளைக் குறிக்கிறதேயல்லாமல் அவிசுவாசத்தைக் குறிக்கிறதில்லை. ஒரு சிலர் அதிக நேரம் ஊக்கத்துடன் உழைத்து சிறிய விளைச்சலையே தரக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். ஒரு சிலர் தங்கள் முழு பிரயாசையின் மூலம் அதிக பலனைத் தரக்கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஒரு சிலர் தவறி பின் தங்கி பின்னர் தெளிவடைந்தாலும் இழந்த சந்தர்ப்பங்களையும், நேரத்தையும் திரும்பப் பெற இயலாது. எனினும் அவர்கள் மன்னிப்பைப் பெற்று தேவ கிருபைக்கு திரும்பி மரண பரியந்தம் பொறுமையுடன் ஓடி தங்கள் ஓட்டத்தை முடிப்பார்கள். (கொலோ. 1:6;22,23) R 1973:3

ஜூன் 24

நாம் பிள்ளைகளானால், சுதந்தரருமாமே; தேவனுடைய சுதந்தரரும், சிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரருமாமே; சிறிஸ்துவுடன் கூட நாம் மகிழைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும். (ரோம. 8:17)

பரம பிதாவின் திட்டங்களை நாம் நமக்குள்ளாக வாசிக்கும் போது நம்முடைய இரட்சகரான இயேசுவிடம் அவர் நடப்பித்துக் காட்டிய யாவும் நமக்கு படிப்பினையாக இருந்து, நாம் பாடுகளையும் உபத்திரவுத்தையும், சோதனைகளையும் அனுபவியாமல் மகிழையில் பூ மெத்தையின் மேல் கொண்டுபோகப்படுவதாக எண்ணக்கூடாது. இதற்கு மாறாக கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றிப் போக அழைக்கப்பட்ட யாவரும் உலகத்தின் பாவங்களுக்காக மட்டும் அல்ல, கிறிஸ்துவின் சர்வமாகிய ஆலயத்திற்கு மாதிரிகளாக காணப்பட வேண்டும். இந்த தேவ திட்டத்தை அறிந்தவர்களாகிய நமக்கு இது போதிக்கிறபடி உபத்திரவங்களிலும், கஷ்டங்களிலும் விடுதலையைக் கேட்காதபடி இவை யாவும் நாம் மகிழையின் பாதையிலே செல்ல அவசியமானது என்று உணர்ந்து, பொறுமையைத் தர ஜெபிக்க வேண்டும். (2 கொரி. 1:3-7) R 2000:2

ஜூன் 25

இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள். ஸ்தோத்திரத்துடன் ஜெபத்தில் விழித்திருங்கள். (கொலோ. 4:2)

ஓவ்வொரு விசுவாசம் மற்றும் பொறுமையின் பரிட்சையிலும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை அடைய, ஜெபம் ஒரு தக்க சந்தர்ப்பத்தைத் தருகிறது. வெற்றி பெற நாம் அடையும் ஒவ்வொரு தோல்வியும் நம் பெலவீனங்களை அவருக்கு முன் ஜெபத்திலே வைத்து மன்னிப்பைப் பெற்று இனிவரும் சோதனைகளை மேற்கொள்ள உதவியாக இருக்கும். நாம் சோதனைகளில் வெற்றியடையும் போதும் நாம் நம்மை உயர்த்தாமல் அவர் கரத்திற்குள் அடங்கி இருக்க ஜெபம் இன்றியமையாததாகும். சாத்தான் நம்மை அடுத்த சோதனைக்குட்படுத்தும் போது ஜெபம் நம்மை விழிப்புள்ளவர்களாக இருக்கச் செய்யும். இராஜ்ய ஊழியத்தில் ஈடுபடும் போது இன்னும் அதிகமாக நம்மை ஈடுபாடு செய்யவும், ஜெபம் அவசியமானதாக உள்ளது. (எபே. 6:10-20) R 2006:1

ஜூன் 26

பரம அழைப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாகிய பரிசுத்த சகோதரரே, நாம் அறிக்கை பண்ணுகிற அப்போஸ்தலரும், பிரதான ஆசாரியருமாயிருக்கிற கிறிஸ்து இயேசுவைக் கவனித்துப் பாருங்கள். (எபி. 3:1)

கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர் யாவரும் இந்த உலகத்தின் பெலவீனங்களைக் குறித்து அறிந்திருப்பது தேவ சித்தமாக உள்ளது. ஏனென்றால், பிதாவின் ராஜ்யத்திலே உயர்த்தப்பட்டு பரிசுத்த ஆசாரியராக உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கும் போது மிருதுவாகவும், இரக்கமுள்ளவர்களாகவும், உதார மனதுடையவர்களாகவும் உலகத்தை நியாயந்தீர்க்க வேண்டும். பாவமின்றி பூரணராக வந்த நம் இரட்சகரும் விழுந்து போன மனிதனின் பெலவீனங்களை அறிந்து பாவத்தினின்று விடுவித்து, நமக்கு ஒரு உண்மையுள்ள பிரதான ஆசாரியராக இருக்கிறார். ஆதலால், அவருடன் இணைக்கப்பட்டு ஆசாரியராகவும், ஆட்சி செய்கிறவர்களுமாயிருப்பவர்கள் யாவரும், பாடுகளை அனுபவிக்க நமது பிரதான ஆசாரியரைப் போலவே இருக்க வேண்டும். (எபி. 4:14-16; 2:17-18) R 2029:5

ஜூன் 27

உங்களோடே கூட எங்களையும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஸ்திரப்படுத்தி, நம்மை அபிஷேகம் பண்ணினவர் தேவனே. அவர் நம்மை முத்தரித்து (2 கொரி. 1:21,22)

புதிய சிருஷ்டிகள், முத்தரிக்கப்படுவதென்பது, பரிசுத்த ஆவியை அவர்கள் தங்களிலே பெற்றிருப்பதைக் குறிக்கும். இந்த பரிசுத்த ஆவியை, வெளிப்படையாக மூன்று வழிகளில் காட்டலாம். (1) தேவன் பேரில் அன்புள்ளவர்களாக இருந்து, அவர் நிமித்தமாக உபத்திரவங்களில் சந்தோஷப்படுதல். (2) சுகோதரரிடம் அன்பு காட்டுதல். இந்த அன்பு சுத்தமுள்ளதாகவும், தன்னலமற்றதாகவும், பெருந்தன்மை பொருந்தினதாகவுமிருந்து நன்மை செய்யவும், அவர்கள் நல் வாழ்க்கையில் பிரியமுள்ளவர்களாகவும் காணப்படவும் வேண்டும். (3) அன்பு, உலகத்தாரிடையேயுமிருக்கம் காட்டுகிறதாக இருந்து சமயம் வாய்க்கும் போது, நன்மையான காரியங்களைச் செய்து, சுகலுருடனும் சமாதானமாக இருக்க முயற்சிக்கச் செய்யும். (ரோம. 12:13-18) R 2032:3

ஜூன் 28

நீ உன்னை ஞானியென்று எண்ணாதே; யேகோவாவுக்குப் பயந்து, தீமையை விட்டு விலகு. (நீதி. 3:7)

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு தற்பெருமையானது, தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய ஒரு காரியம். இது உன்மையான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்து, இருதயத்தின் சீர்திருத்தலைக் குலைத்து, அநேகருக்குப் பிரயோஜனமாக இராதபடி செய்து, தேவ ஊழியத்திற்குத் தடையாக இருக்கும். தேவ வசனம் கூறுகிறதாவது: “தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.” நம் முடைய தன்னம் பிக்கையைக் காட்டிலும் தெய்வீக ஞானம், நம் பெலவீனங்களையும் பூரணமற்ற நிலைமையையும், உனரச் செய்து, தேவன் பேரில் அதிகமாக சார்ந்து பயத்துடன் அவரைச் சேவிக்கும்படி செய்யும். அதோடு கூட விழுந்து போன நிலையி-ருந்து நம்மை பலப்படுத்தி தீமைக்கு விலகியிருக்கச் செய்யும். (ரோம. 1:19-23) R 2060:6

ஜூன் 29

இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள். (மத. 5:8)

இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் என்று சொல்லும் போது நம்முடைய நடத்தையேயா, வார்த்தையேயா, சிந்தனைகளையோ குறிக்காமல் சுகலத்தையும் பூரணமாக செய்ய வேண்டுமென்னும் நோக்கம் நமக்குள் இருப்பதையே குறிப்பதாகும். நம் சிந்தனையும், வார்த்தையும், செய்கையும் பூரணப்பட்டாக காணப்பட வேண்டும் என்பதே நம் வாஞ்சையாக காணப்பட வேண்டும். பரலோகத்தி-ருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல நீங்களும் இருங்கள் என்று இயேசு சொன்னது போல, அந்த தெய்வீக நிலைக்கு ஒத்ததாக நம் சிந்தனையாவும் இருக்க வேண்டும். தேவன் நமக்கு குறைவை வைக்காமல் கிறிஸ்துவின் மூலம் கிருபையையும், இருக்கத்தையும், சமாதானத்தையும் தந்திருக்கிறார். அவருடைய அடிச்சவுக்களை பின்பற்றி இடுக்கமான பாதையில் நடக்க சுத்த இருதயமுடையவர்களாக இருப்பது மிகவும் அவசியமான ஒரு படியாகும். (யோவா. 3:2-3; எபி. 12:14) R 2587:5

ஜூன் 30

அறுப்புக் காலத்தில் நான் அறுக்கிறவர்களை நோக்கி கோதுமையையோ என் களஞ்சியத்தில் சேர்த்து வையுங்கள் என்பேன். (மத. 13:30)

நேரம் குறைவாக உள்ளது. அறுப்போ மிகுதி, வேலையாட்களோ குறைவு. நம்முடைய நேரத்தை நாம் தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்திருக்கிறோம். ஆதலால் ஒருவரும் வேலை செய்யக்கூடாத இரவு வருமுன் பக-ல் நாம் வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். மரண பரியந்தம் நாம், நம்மை தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்துள்ளதால், அறுப்பின் அதிபதி, கோதுமை மனிகளை தம் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கும்படி நம்மை அழைக்கிறார். காலம் குறுகியதாயிருக்கும் போது உலக காரியங்களுக்கும், உல்லாச வாழ்க்கைக்கும் செலவிட நமக்கு நேரம் உண்டா? இவைகளில் நாம் சிறிதும் விருப்பம் காட்டாமல், நம் பாதையை நோக்கி முன்னேறி தேவ ஊழியத்தில் அதிகமாக ஈடுபடவே பிரயாசப்பட வேண்டும். இதன் மூலமாக மட்டுமே, “உத்தமமும் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனே” என்று எஜானால் அழைக்கப்பட சிறந்த பாத்திரராக இருப்போம். (மத. 13:38-43) R 2675:2